

Energie zástupných válek

MF 21.8.2024

Ačkoliv je aktuálně lokální průlom ukrajinské armády na území Ruska vydáván málem za zásadní obrat na bojišti, v celém zmatení slov kolem války na Ukrajině už naštěstí přibývá seriózněji laděných údajů. Třeba ohledně útoku na plynovod Nord Stream.

Pavel P. Kopecký
politolog a publicista

Ač jsou letní prázdniny, nedá se zrovna říci, že bychom trpěli nedostatkem informací zásadních pro naši budoucnost. Byť zůstává otázkou, zda jim věnujeme patřičnou pozornost a zasazujeme je do správného kontextu. Zejména když jsou nám podávány tak, jako se to aktuálně děje stran ukrajinské proxyvátky. Tedy v permanentně dryáčnickém oparu, prostřednictvím častého mediálního plevelu, jenž obnáší přebírání propagandy jedné strany.

Posledními výhonky toho jsou četné rozhovory s českými „bezpečnostními specialisty“, kteří neváhají tvrdit, jak se úspěšným (ale de facto lokálním) útokem Ukrajinců na výsoštné území Ruska obrací karta. Po všech stránkách evidentně upadající napadený tak prý konečně směřuje k velkému triumfu nad agresorem.

Pokolikáté už, těžko říci. Je obtížné si vybavit, kolikrát měl od února 2022 potupně zajít Putin a kolikrát mělo pod náporem západního embarga padnout ruské HDP.

Naštěstí seriózněji laděných údajů přibývá krok za krokem také v hlavním politiko-mediálním proudu. A vůbec náznaků změn je zvolna zveřejňováno čím dál víc.

Jedním z nich se stalo čerstvě publikování německého zatykače na ukrajinské původce sabotáže, která na podzim před dvěma lety poškodila produktovod Nord Stream.

Je to od Němců samozřejmě nesmírně diplomatically laděný posun, ale vcelku z něj mezi řádky vysvítá, kdo měl skutečný zájem poškodit i německé zájmy a majetek. Z Berlína navíc vzápětí zazněl další krajně obezřetný, de facto spíše formálně vyslovený náznak nespokojenosti se stavem věcí.

Šlo by ho zhruba přeložit slovy, že financovat někoho, kdo mi působí škody, není ideální pro žádný celek. Natožpak celek s alespoň minimem důstojnosti.

Pohádka o Nord Streamu

V každém případě již není oficiálně původcem teroristického útoku Ruská federace. Čímž došlo k potvrzení faktu, který musel být zjevný komukoliv, kdo během předložského září zapřemýšlel. Proč by Kreml ničil plynovod, k jehož zneprovoznění bohatě stačilo takřikajíc otočit přírodním ko-houtem?

K čemuž je dobré aspoň v krátkosti připomenout rovněž další pozoruhodné skutečnosti. Například jak obrovskou nevoli, hraničící až s hysterií, vyvolala svého času stavba dnes už mrtvého energetického projektu v Pobaltí či hlavně v Polsku. Tam někteří významní lidé ani veřejně neovládli nadšení z příslušných výbuchů.

Nebo ještě poznamenejme, že se Spojené státy během studené války notně činily, aby nedošlo k prohloubení energetické spolupráce mezi jejich tehdejšími spojenci a Sovětským svazem.

Ostatně mluvíme-li o spojenectví USA se

spřizněnými evropskými státy, právě kauza Nord Stream solidně prokazuje dále se prohlubující trend v jejich vzájemných vztazích.

Již před lety je slavný americký politický poradce Zbigniew Brzezinski charakterizoval slovy: „Je krutá pravda, že západní Evropa, a čím dál tím víc i Evropa střední, zůstávají převážně americkým protektorátem, kde spojenci připomínají vazaly a poddané z dávných dob.“

V každém případě, kdo je dnes schopen uvěřit neuvěřitelnému, tedy že akci proti

Financovat někoho, kdo mi působí škody, není ideální pro žádný státní celek.

North Streamu tak nějak náhodou naplánovali a provedli Ukrajinci po jakési důstojnické pijatice, ten je dnes skoro stejně zábavný jako ten, kdo byl před dvěma lety schopen v této věci vážně ukazovat prstem na Rusko.

Koneckonců podobných nevěrohodných obvinění, ve své podstatě též spojených s energetickou bezpečností a zájmy, bychom zajisté našli v nedávné minulosti vícero. Docela dobře možná i v naší vlasti.

Zástupná válka na Ukrajině je používána

nejen coby nástroj proti zájmům Ruské federace, ač jde z hlediska Západu o její přirozený základ. Doplněný k neuvěření do dnes omílanou - a přitom hluboce nelogickou - mantrou o „naprosto nevyprovokovaném útoku Ruska“. Je užívána také k utužování politické centralizace Evropské unie.

Věc má vícero aspektů, nicméně samo jednání Kyjeva závislého na donátorech obráží mnohé. Včetně snah rozhodujících aktérů Evropské unie ztrestat neposlušné státní celky na periferii.

Ve střední Evropě, kde jsou snahy Slovenska s Maďarskem o přinejmenším základní obhajobu vlastních národních zájmů hodnoceny jakožto nepatřičný projev. Neposlušnost. Vzdor, jemuž se dostávalo přísných pokárání již dříve, kupříkladu ve vazbě na nechvalně proslulou migrační krizi.

Ke stávajícím trestům patří mimo jiné významné problémy s ukrajinským tranzitem ropy do těchto dvou států. Úsilí Bratislavy s Budapeští řešit Kyjevem započaté potíže prostřednictvím Bruselu vyzněly do ztracena.

Což pochopitelně vyvolalo v obou zemích zásadní odpor, přičemž se dokonce objevila poněkud horkokrevná srovnání s nátlakovou brežněvovskou politikou vůči svéráznému vývoji československého satelitu během pražského jara.

Všechno jsou to každopádně důležitá poselství pro budoucnost. Měla by nás určitě nabádat k obezřetlosti. K naprostému odmítnutí zahraničněpolitické servility, pseudopolitiky „vysílání signálů“, zavádění militaristicky laděné cenzury a tragikomicky snaživé „státnické“ sebe reprezentace.